

RAPPORT FRÅN MEDBORGARDIALOGER

Medborgaranalysens dialog om framtidens flyktingmottagning i Kinda kommun

Av Medborgaranalysen
för Kinda kommun
30 augusti 2011

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

DEL 1	Inledning	3
DEL 2	Metod	4
DEL 3	Mottagande	7
DEL 4	Känslor att bygga på	12
DEL 5	Lokal analys	14

INLEDNING

Medborgaranalysen tog våren 2011 kontakt med Kinda kommun för att kommunen skulle vara del av den nationella dialogen Framtidens flyktingmottagning. I dialogprojekt ingår kommuner från hela Sverige. I varje kommun genomförs två fokusgrupper, en med invånare som kommit som flyktingar, och en med blandade representanter för befolkningen i kommunen. Utifrån dialogerna utformas både en lokal rapport om kommunens resultat och möjligheter, och en nationell där samtliga kommuners dialoger slås ihop för en analys av de gemensamma nämnarna i Sverige i stort, och som kan komma att förbättra framtidens flyktingmottagning.

METOD

Medborgaranalysen är ett företag som arbetar med att förbättra dialogen mellan beslutsfattare och invånare i kommuner genom att utveckla metoder och processleda dialoger. Metoderna som används är sprungna ur arbete som initiativtagarna Sofia Wiberg och Carlos Rojas tidigare genomfört inom ramarna för Färgfabriken och Gringo.

URVAL OCH REKRYTERING

Utgångspunkten för Medborgaranalysen är att inget arbete inom offentlig sektor blir lika bra utan att medborgare får vara med och tycka till. Genom att involvera befolkningen i fokusgrupper, undersökningar och utvecklingsarbete blir kvalitén på kommunens arbete bättre och medborgarna känner sig mer delaktiga.

Medborgaranalysen lägger ned stor tid på rekrytering av deltagare till fokusgrupperna. För att få ett mer representativt urval av befolkningen arbetar Medborgaranalysen uppsökande. Vi försöker alltid att nå flera grupper och involvera folk som inte har ett politiskt engagemang sedan tidigare.

Inför den här dialogen har vi bland annat kontaktat skolor, föreningar och kyrkor. Vi har även haft information på Kinda kommuns hemsida, använt oss av redan etablerade kontakter och sociala nätverk, samt haft hjälp av personal på Kinda kommun. Vi hoppas att både den här lokala rapporten och den nationella jämförelsen ska fungera som inspirationskällor till det fortsatta arbetet för och med invånarna i Kinda kommun. Målet med alla samtal har varit att det ska vara högt i tak, alla deltagare ska känna att alla åsikter är välkomna och att deras åsikter är värdefulla. Medborgaranalysen har bland annat gjort uppdrag för Regionplanekontoret i Stockholm, Stadsbyggnadskontoret i Stockholm, Solna Stad, Nyköpings kommun och Helsingborg stad.

DELTAGARE

Vi samlade två grupper, en med ”infödda svenskar” som i den här rapporten kallas ”gruppen utan flyktingerfarenhet”, och en med deltagare med någon slags flyktingbakgrund. Den gruppen kallas i rapporten för ”flyktinggruppen”.

Totalt deltog 16 personer i samtalen. Tillsammans bidrar de med ett brett spektra av åldrar, bakgrunder och intressen, vilket ni kan se när de presenteras i korthet nedan.

”Gruppen utan flyktingerfarenhet”

MAN, 42 ÅR: Gymnasielärare i Kisa. Är med i antimobbinggruppen där de jobbar en hel del med integration. ”Vi ingår i lärcentrum och har dagligen kontakt med invandrare. På senare tid har det varit mycket konflikter mellan svenskar och somalier. Vi har dragit igång en del projekt, till exempel spelar vi fotboll och brännboll.”

MAN, 61 ÅR: Pastor i Kisa frikyrkoförsamling. För åtta år sedan var han väldigt engagerad när de hade många asylsökande i kyrkan. ”Vi tycker att vi är lite dåliga på att hålla kontakt, men vi skulle önska att vi hade lite mer kontakt.” Hans fru är politiskt engagerad och där skapas det en del kontakt också.

KVINNA, 56 ÅR: Invandrare men inte flykting. Har bott i Sverige sedan 1976.

KVINNA, 63 ÅR: Har jobbat som god man för ensamkommande flyktingbarn. Sa upp sig men har fortfarande god kontakt med flyktingbarn.

KVINNA, 66 ÅR: Pensionerad språklärare. Startade Internationella Kvinnoföreningen, IKF, förra året och har tidigare varit engagerad inom samma område.

MAN, 56 ÅR: Kommer från Landskrona. Politiskt engagerad. Har jobbat med ungdomar med PTSD-syndrom och krigsskador, mest unga grabbar med kriminell belastning. Tycker de här frågorna är viktiga som det ser ut idag, eftersom det sägs en sak med munnen och något helt annat med ögonen och genom hur vi agerar. ”Tyvärr så måste man nog reagera.”

KVINNA, 35 ÅR: Har jobbat som god man för ensamkommande flyktingbarn. Sa upp sig för att bättre kunna påverka deras välfärd. ”Man ska fungera som ställföreträdande förälder, men det var svårt eftersom det inte gick att komma in på boendet. De ville helst inte att man skulle komma dit.”

”Flyktinggrupperna”

MAN, 42 ÅR: Bor i Linköping och jobbar som tolk, samhällskommunikatör och studiehandleddare. Undervisar i somaliska och jobbar för Kinda kommun. Har tidigare hjälpt folk i Linköping med tolkning. Bott i Sverige i 21 år. Har utbildat sig inom IT och elektronik.

KVINNA, 37 ÅR: Är från Somalia och har varit i Sverige i fyra år. Just nu mammaledig. Arbetade tidigare som resurslärare, gav de somaliska skolbarnen studiehandleddning på somaliska och fungerade som en ”brobyggare” mellan olika kulturer. Jobbar mycket med somaliska kvinnofrågor och uppmuntrar kvinnor att ha självförtroende.

Hon jobbar mycket och aktivt mot könsstämpning genom att bland annat föreläsa för lärare och skolsköterskor och är aktiv i IKF, Internationella kvinnoföreningen. ”När man kommer från ett land med mycket konflikter och med en svår kultur så tycker jag att det är viktigt att jobba med kvinnofrågor.”

KVINNA, 55 ÅR: Kommer från Irak och har varit i Sverige i fem år. Kom först till Malmö och sedan via Valdemarsvik till Kisa. Har tidigare jobbat i klädaffär i Kisa, och praktiserat mycket i Kisa men praktiserar nu i Linköping. Är aktiv i IKF. Hon har en dröm om att kunna hitta en lokal för kvinnor i Kisa.

KVINNA, 17 ÅR: Har bott i Sverige i ett år och kommer från Somalia. Läser SFI.

KVINNA, 18 ÅR: Har bott i Sverige i ett år och kommer från Somalia. Bor i Rimforsa. Bodde först på hemmet för ensamkommande flyktingbarn i Kisa.

MAN, 32 ÅR: Bott i Sverige i två år. Från Somalia. Har studerat IT och elektronik innan han kom hit. Jobbar som datalärare i Kinda kommun nu och håller kurser på somaliska inom introduktionsprogrammet. Arbetar även som somalisk resurs i arbetsmarknadsprojektet Orangeriet, där han bland annat är en länk mellan somaliska deltagare och personal och övriga deltagare.

MAN, 30 ÅR: Kommer från Eritrea och har varit i Sverige i tre år varav två i Kisa. Utbildar sig till undersköterska och är snart klar. Jobbar som städare och på ett äldreboende ibland.

MAN, 34 ÅR: Kommer från Somalia och har bott i Sverige i 10 år – sex år i Kisa och fyra år i Marielund. Jobbar med ensamkommande flyktingbarn på nattskift. Är utbildad svetsare.

MOTTAGANDE

Som en första övning fick deltagarna i uppgift att skriva ner vad som är viktigt när man kommer som flykting. Diskussionerna som det ledde till är sammanfattade under rubrikerna Bemötande, Arbete och introduktion (utbildning), Information, Fritid, Anhöriginvandring och Ensamkommande flyktingbarn.

BEMÖTANDE

“Man ska bli en Kisabo så fort som möjligt.” Det tycker några av deltagarna i gruppen utan flyktingerfarenhet. Hur blir man då det? Språket lyfts fram som en självklar nyckel. Man måste få möjlighet att lära sig svenska snabbt, eftersom det är avgörande för att man ska kunna gå vidare och få jobb. I gruppen där det finns flyktingerfarenhet uttrycker en kvinna just svårigheten att möta svenskar när man är dålig på svenska. ”Man är rädd att blanda sig med människor när man är utan språk och utan jobb”, säger hon.

Samma kvinna berömmar samtidigt Kisaborna, som hon tycker är välkomnande. Kisas flyktingkontor har också hjälpt alla i flyktinggruppen mycket. ”Vi är bortskämda.” Kontoret har en viktig uppgift i att hitta vägledare till folk som kommer, och som kan berätta om hur de nyanlända ska känna frihet och trygghet i Sverige. Men det finns även problem i hur de blir bemötta. ”Ibland är man rädd här i Kisa. Man blir lätt ledsen här. Det kanske kommer någon ung kille som säger något så man blir rädd”, säger en man. Han tycker att de infödda föräldrarna måste ta mer ansvar och prata med sina barn, och få dem att förstå varför flyktingarna har kommit till Sverige och Kisa.

En man betonar att det är viktigt att man är tydligare från början med vad som gäller i det svenska samhället, genom att till exempel visa hur det funkar i huset där man bor. Om man inte gör det blir det lätt missförstånd och kulturkrockar, och bland annat lyfter gruppen utan flyktingerfarenhet fram att tvättstugorna i vissa hyreshus är ett problem.

En av de ensamkommande unga tjejerna säger att hon hade det bra när hon kom. ”Pengar och allt var ordnat”, som hon säger, och hon uppskattar att det anordnas många aktiviteter. En av de äldre kvinnorna säger att det måste finnas mer aktiviteter än vad det gör idag för att sudda ut gränserna mellan såväl olika invandrargrupper som invandrare och svenskar.

ARBETE OCH INTRODUKTION

Bostad, människokontakt, bemötande, arbete, sysselsättning, ramar och regler, trygghet. Arbete och introduktion kan helt klart inkludera mycket och det finns en hel del som kan underlätta integrationen. Men mest pratas det som språkundervisningen, i båda grupperna, även när det gäller arbete och introduktion.

En kvinna i gruppen utan flyktingerfarenhet tycker att SFI-undervisningen ska vara mer omfattande, eleverna måste få fler timmar. Nyckeln ligger i språket, anser hon, och hon säger att man måste kolla av om folk kan ta del av informationen. En av männen i hennes grupp anser att det är viktigt att man kan sitt eget språk innan man kan lära sig svenska. Eftersom det är svårt att lära sig ett nytt språk innan man kan läsa och skriva på sitt hemspråk tycker han att det är viktigt att alla som anländer till Sverige kan sitt eget språk först. Han föreslår att man ska låta invandrarföreningen själva hålla undervisning för analfabeter och en kvinna berättar att det finns planer på att försöka starta ett språkstödsprojekt.

Även i flyktinggruppen kretsar mycket kring språket. En man betonar att språket är viktigast: "Det viktigaste är språket och att man får studera språket. Jag kunde ingen svenska och jag har börjat i skolan och fått lära mig svenska". De tycker att utbildningen måste individanpassad, vissa klarar att lära sig svenska på två år men andra behöver längre tid.

Utöver utbildning tycker de att det är viktigt med praktik på arbetsplatser där man pratar svenska. "Det räcker inte bara med skola. Man måste ut med svenskar, på praktik. Jag har jättemånga vänner nu, för jag har haft praktik med svenskar", säger en man, som även lyfter fram att alla skulle behöva umgås mer med infödda svenskar.

När det gäller jobb tycker deltagarna i flyktinggruppen att det måste finnas fler aktiviteter för att få bort gränserna. Mannen som har varit i Sverige i över 20 år berättar att det inte fanns några introduktionsprogram när han kom, och att det verkar bättre idag då man får vara med i ett program under två år. Man lär sig mer svenska nu, tror han. Han har hört om ett nytt program, etableringsreformen, som han hoppas ska vara ett steg framåt.

Han säger också att många invandrare har lärt sig språket i och med att introduktionsprogrammet kom och att det är många som blir en del av samhället i och med det. Han tycker också att meritportföljen är bra, där man skriver ner vad man har jobbat med förut. På så vis har man lättare att hitta praktik där man kan ha användning av sina erfarenheter.

INFORMATION

Många är positiva till olika typer av fadderskap och de lyfter fram att ett fadderskap kan leda vidare. Det är viktigt att man tidigt får samhällsinformation och kunskap

om om hur rättssystemet fungerar och vilka konsekvenser olika handlingar får. En av kvinnorna som jobbat som god man för ensamkommande flyktingbarn menar att det inte finns någon som förklarar varför flyktingbarnen ska göra olika saker. ”Varför ska jag vara i skolan? Varför ska jag lära mig svenska?” Hon skulle gärna se ett utvecklat faddersystem, helst med svenskar och utomstående, som kan visa och berätta, ge samhällsinformation och göra saker tillsammans med sina fadderbarn. Det kommer även upp ett förslag om att det skulle kunna finnas en fadder i varje trappuppgång i husen där det bor många invandrare.

En viktig poäng när det gäller information är att man måste kolla av om folk kan ta del av informationen. För information är jättesvårt, som en man i gruppen utan flyktingerfarenhet uttrycker det. ”Hur man säger det och på vilket sätt man säger det och hur det tas emot. Man måste se på personen och se att de har förstått. Man kan prata om att involvera och skapa delaktighet istället för att integrera, då gör man det lite mjukare.” Han pekar också på att om man lär sig fel från början så lär man också ut fel – man får vidare den information och erfarenhet man har, poängterar han och frågar sig: ”Kanske måste man vara mer handfast och visa hur man ska göra?”

Även flyktinggruppen betonar vikten av relevant information om samhället, hur det funkar i Sverige, hur kan man få jobb och vilka utbildningar som finns finns. ”Man måste blanda skola och praktik”, som en kvinna säger.

En man i samma grupp lyfter fram hur svårt det är att få information och han anser att man måste jobba väldigt hårt själv få rätt uppgifter. ”När jag gick till Arbetsförmedlingen i början sa de bara ”nej”. De sa inte hur jag skulle komma framåt, att det berodde på att jag inte kunde språket, de sa bara ”nej, tyvärr”.” Han tycker inte att somalier har samma rättigheter som svenskar. ”Om jag ska leva här måste jag få den information som finns här.”

FRITID

Pastorn i gruppen utan flyktingerfarenhet berättar att kyrkan haft aktiviteter där man har bjudit in och lagat mat tillsammans och träffats och berättat om sina liv. Andra föreslår att liknande aktiviteter ska anordnas, där man låter olika personer ansvara för att skapa kvällar för ungdomar. Workshops som kan leda till nätverk är ett förslag. ”Bjud till exempel in till en matlagningskväll, då kommer det att hända massor.”

Ett nätverk som just nu verkar slumra är Vänskap över gränserna. I gruppen utan flyktingerfarenhet tror de att det kan vara ett bra nätverk att blåsa liv i.

Alla får svara på frågan hur de kommer i kontakt med flyktingar respektive infödda svenskar. Gymnasieläraren berättar att han spelar fotboll med dem på onsdagskvällar och träffar dem på skolan. Pastorn tror inte att folk i regel inte kommer i kontakt med flyktingar. Det är en rädsla för det okända.

Kvinnorna i gruppen utan flyktingerfarenhet menar att naturliga mötesplatser är affären och biblioteket. Fotbollsklubben fungerar också bra, tycker de. ”Det är många killar som är med där.” Biodlarföreningen är en annan förening med ganska många invandrare.

När det gäller vad befintliga invånare kan göra för att förenkla för flyktingar kommer några pågående och påtänkta aktiviteter upp i gruppen utan flyktingerfarenhet. Pastorn berättar att de har startat en secondhandbutik dit många kommer för att handla (och prata). En av kvinnorna har hört om andra kommuner som arrangerar fester där man bjuder in nyanlända. ”Där har man lite mat och lite underhållning och musik och så. Där kan man ju verkligen mötas.”

En annan kvinna är skeptisk till det förslaget och betonar att det finns en slags rädsla för det okända. Maten och dansen blir något som täcker över ”det okända”, och man måste nå ned under det, som hon uttrycker det. ”I kvinnoföreningen ser vi varandra i ögonen och hör varandras historier. Hela Kisa måste öppna sig, hur man gör det – det vet jag inte, men det måste finnas många olika saker. Vi måste se varandra i ögonen. Man måste kunna våga berätta: Så här ser det ut för oss.”

I flyktinggruppen tycker de att det ligger ett för stort ansvar på invandrarna att integrera och att det inte finns någon press på svenskarna som redan bor här. ”I stället för att vi invandrare ska ta det stora steget till svenskarna, så kanske vi kan integrera bland invandrarna först?”, säger en av kvinnorna och föreslår att man ska arrangera fester där alla får träffas.

Hon tycker också att man måste informera alla om kultur och de kulturella skillnaderna. Skolan är en självklar kanal för den informationen. ”Man måste informera kring religion och andra saker – kommunen måste informera de svenskfödda barnen. Man måste ta bort de dåliga tankarna.”

En kvinna i flyktinggruppen berättar att hon har börjat prata med infödda svenskar via sina barn. Nu har hon fler svenska kompisar än somaliska kompisar. ”Man måste öppna sig, och prata mycket med dem.”

En man som utbildat sig, praktiserat och nu jobbar säger att de är lättast att få kontakt med infödda svenskar om man gör något tillsammans med dem. Sedan påpekar han att det är många som mår dåligt.

En annan man berättar att han tycker om att ha svenska kompisar och han är intresserad av att prata mer svenska hela tiden. ”Jag vill inte bara prata med somalier hela tiden. Jag vill utveckla språket, jag vill veta mer om hur Sverige fungerar. Man måste lära sig hur det nya landet fungerar.”

En av kvinnorna berättar att hon hörde mycket om integration när hon kom, hur man kan integrera sig. Men hon tycker att det är svårt att integrera när man har bott i ett annat land och det finns ingen lätt modell för hur man gör. Det är många som tycker att just integrera är ett svårt och starkt ord.

ANHÖRIGINVANDRING

Ett problem som blir påtagligt i flyktinggruppen är hur svårt det är för deras anhöriga i Somalia och Etiopien att komma till Sverige. ”Den hemska saken är att om man har familj och de inte är i Sverige så kan man inte koncentrera sig. Det finns ingen chans att de ska komma. Jag tror att det kan komma en chans att regeringen kan ändra någonting, om de inte ändrar någonting så måste jag bestämma mig för att göra något. Ingen kan leva utan sin familj”, säger mannen som har sin familj i Etiopien och han berättar att han har försökt få hjälp flera gånger. Men eftersom han inte har något pass eller några andra papper som kan visa vilka som är hans familjemedlemmar är det oerhört svårt. Han delar problemet med i stort sett alla som flytt från Somalia.

ENSAMKOMMANDE FLYKTINGBARN

”Det är viktigt att varenda ensamkommande barn får en fadder direkt när de kommer.” Det säger en av kvinnorna som jobbat som god man till ensamkommande flyktingbarn. Men det är inte helt lätt att värva gode män, vårdnadshavare och faddrar. Den andra kvinnan med erfarenhet av godemanskap tror att många ungdomar kan vara intresserade av att hjälpa till, ”men de vet inte riktigt hur de ska närma sig och vad som är tillåtet”.

De tycker att det måste finnas ansvariga som ser till att flyktingbarnen kommer till skolan, och som ser till att någon sitter med dem i skolan så att de stannar kvar. En av männen i deras fokusgrupp menar att man börjat inse att det är svårt att nå ut till ungdomarna. Kan man skapa ett ställe där de kan vara kommer man att vinna mycket, tror han. Han nämner kyrkans arrangemang ”Come together” förra året som ett bra exempel och han tycker att Folkets hus kan användas till liknande kvällar.

Det är även några i gruppen utan flyktingerfarenhet som uttrycker att Kinda inte har tänkt till innan man sa ja till ensamkommande flyktingbarn, eller till att man ska ta emot ett visst antal flyktingar.

KÄNSLOR ATT BYGGA PÅ

I en avslutande övning fick alla i par i uppgift att lista tre saker som de vill att flyktingar som kommer till kommunen ska känna.

”Gruppen utan flyktingerfarenhet”:

- ♥ Välkomnande ro
- ♥ Säkerhet
- ♥ Inbjudande känsla
- ♥ Trygghet
- ♥ Välkommen (III)
- ♥ Att kommunen är redo att ta emot dem
- ♥ Att de kan bidra med något positivt med sina erfarenheter och kulturer
- ♥ Känna sig viktig
- ♥ Hur ska de kunna känna detta?
- ♥ Kommunen ska vara redo att ta emot dem på flera områden och erbjuda dem en trygg miljö
- ♥ Kulturell kompetens
- ♥ Vara ödmjuka
- ♥ Vara konsekventa

”Flyktinggrupperna”:

- ♥ Trygghet (IIII)
- ♥ Frihet
- ♥ Hjälpsamhet
- ♥ Glädje
- ♥ Utveckling
- ♥ Jobb
- ♥ Hopp (II)
- ♥ Att komma in i samhället
- ♥ Information
- ♥ Pengar
- ♥ Utbildning

KVINNA, 55: ”Man måste kunna träffa andra människor, en lokal vore bra. När man kommer som ny måste man få mycket information. Det finns inte så mycket aktiviteter i Kinda kommun. Andra föreningar är inte så inbjudande.”

LOKAL ANALYS

”Välkommen! I Kinda kommun kan alla känna trygghet och hopp.” Så verkar alla vilja att flyktingar som anländer till Kinda ska känna. Hur uppnår man då den känslan? Det är ingen enkel fråga med ett enkelt svar. För även om flyktingkontoret får beröm av flyktinggruppen finns det en del som kan förbättras i introduktionsarbetet och välkommandet.

Det pratas en hel del om att man skulle kunna utveckla fadderverksamheten. Det borde alltid finnas personer som fungerar som vägledare för de nyanlända, som kan hjälpa till med relevant samhällsinformation och bjuda in till olika aktiviteter. Speciellt ensamkommande flyktingbarn anses behöva mycket hjälp för att de ska kunna slussas in i det svenska samhället.

”Man ska bli en en Kisabo så fort som möjligt”, säger en man i gruppen utan flyktingerfarenhet. Vem bär egentligen ansvaret för att Kinda kommuns nyaste invånare integreras med dem som redan bor här? I flyktinggruppen står det klart att de tycker att det ligger ett för tungt ansvar på invandrarna själva och att det inte finns någon press på de infödda svenskarna. För även om en kvinna berömmar Kisaborna för att vara välkomnande krävs det huvudsakligen egna intitiativ från invandrarna för att de ska mötas. Som det är nu vittnar flera av samtalsdeltagarna om ett uppdelat samhälle där det till och med finns flyktingar som är rädda för ”svenska gäng”.

För att förbättra de kulturella utbytet tror deltagarna i gruppen utan flyktingerfarenhet mycket på olika typer av aktiviteter och arrangemang där det traditionellt svenska kan blandas med till exempel musik och mat från andra kulturer. Det förslaget ratas dock av en representant från Internationella kvinnoföreningen, som tycker att ”hela Kinda” måste öppna sig. Något konkret tips på hur det ska gå till har hon dock inte.

När det gäller utbildning, praktik och jobb får ”meritportföljen” ett plus i kanten. Men kanske är ändå språket den viktigaste nyckeln för att man ska trivas och hitta en trygg roll i sitt nya land. SFI-undervisningen är inte dålig nu, men det skulle vara bra om den individanpassades och att de som behöver på så vis kan erbjudas fler undervisningstimmar.

Det är för övrigt viktigt att ha ett faktum i åtanke när man tar del av den här rapporten. Att de som deltar i fokusgrupperna är experter på sina egna liv och erfarenheter gör inte att de har absolut koll på vad som görs och inte för kommunens flyktingar. Det kan därför vara så att deras förslag på förändringar och förbättringar redan pågår på det ena eller andra sättet.

Konkreta förslag

UTVECKLA FADDERVERKSAMHETEN

Den fadderverksamhet som finns i nuläget verkar kunna bli bättre. Går det att utveckla och öppna upp samarbetet med boendet för ensamkommande flyktingbarn? Kan man engagera/anställa ungdomar som faddrar? (Infödda svenskar och före detta flyktingar som kan både svenska och ett annat språk.)

ARRANGERA AKTIVITETER OCH ARRANGEMANG

Se till att det händer grejer som lockar såväl infödda svenskar som invandrare, men även aktiviteter där olika invandrargrupper kan träffas. Kanske går det att blåsa liv i Vänskap över gränserna? Kan Internationella kvinnoföreningen samarbeta med andra föreningar och samarrangera något?

**Kontakt: Jennie Larsson,
projektledare Medborgaranalysen
jennie@medborgaranalysen.se
0707-86 07 39**

**Medborgaranalysen är ett initiativ
som startades av Sofia Wiberg
och Carlos Rojas hösten 2007. Det
drivs i formen av ett handelsbolag
med grundarna som ägare av lika
stora delar.**

**Idungatan 4B, 113 45 Stockholm
kontakt@medborgaranalysen.se
08-5000 21 85**

**Mer information finns på
www.medborgaranalysen.se**

Jennie Larsson, Medborgaranalysen

Carlos Rojas och Sofia Wiberg, Medborgaranalysen

FOTO: JOHANNES LILJESON

MEDBORGARANALYSEN